

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: O. Cernei
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 2ra-1142/16

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ciocoi Alexandru și Ciocoi Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 împotriva lui Ciocoi Alexandru și Ciocoi Irina, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului, privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 17 februarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 03 septembrie 2014, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 (ÎMGFL-13) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciocoi Alexandru și Ciocoi Irina, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL-13 pe numele pârâților, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat energia termică. Odată cu deschiderea contului personal, locatarul vizat a acceptat prestarea serviciilor de către reclamant, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, mai mult ca atât, locatarul nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate. Pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 aprilie 2014 constituie suma de 5 090,18 lei pentru energia termică.

Reclamantul solicită încasarea de la pârâți în beneficiul său a datoriei în sumă de 5 090,18 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Cauza a fost inițiată în temeiul art. 59-60 din Codul cu privire la locuințe al Republicii Moldova, Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de

încălzire, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chişinău din 17 februarie 2015, s-a admis integral acţiunea. S-a încasat în mod solidar de la Ciocoi Alexandru Gheorghe, a.n. 25.02.1962, IDNP 0970506543517 cu domiciliul în mun. Chişinău, str. Mitropolit Dosoftei 97/3 ap. 6 şi de la Ciocoi Irina Vladimir, a.n. 08.02.1973, IDNP 0972606428444, cu domiciliul în mun. Chişinău, str. Mitropolit Dosoftei 97/3 ap.6 în beneficiul ÎMGFL-13, IDNO 1003600039493, cu sediul în mun. Chişinău, str. Bucureşti 79, suma de 5 090,18 lei, cu titlu de datorie, suma de 270 lei cu titlu de taxa de stat, în total suma de 5 360,18 lei.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 04 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Ciocoi Alexandru şi Ciocoi Irina şi menţinută hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chişinău din 17 februarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menţionată, la 24 martie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ciocoi Alexandru şi Ciocoi Irina au declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii primei instanţe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt şi de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanţele inferioare, recurenţii au indicat că atît instanţa de apel cît şi instanţa de fond nu au constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) şi (3) al articolului menţionat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de Ciocoi Alexandru şi Ciocoi Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC, or recurenţii nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătoreşti contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanţa de apel sau instanţa de fond, respectiv nu constituie temei de casare a

actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ciocoi Alexandru și Ciocoi Irina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ciocoi Alexandru și Ciocoi Irina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță